

— men det falder mig ikke ind — kunne fremdrage Ting, af hvilke de kunde blive afhængige.

Saa siger den højtærede Minister, at de Udgifter, der vil kunne blive Tale om, hvis alle Dyr efterhaanden skal slagtes paa de offentlige Slagtehuse, vil jo ikke overstige de Udgifter, som er nødvendige ifølge den Lovgivning, vi allerede har for Dyr, der skal slagtes med Udførsel for Øje. Det er en Argumentation, som ingen Steder hører hjemme, thi de Dyr, der slagtes med Udførsel for Øje, skal jo alligevel transporteres frem til de paagældende Afsendelses- eller Afskibningssteder, og de skal ikke, som de andre Dyr, naar de er slaget og kontrolleret, føres tilbage til den Landkommune, hvorfra de er kommet.

Med Hensyn til de Bemærkninger, jeg har gjort om ikke at ville bemyndige Landbrugsministeren til at bestemme, om udenlandsk Kød maatte indføres her til Landet eller ikke, siger Ministeren, at det er selvfølgelig ikke Meningen, at Ministeriet paa-tænker at forbyde en saadan Indførsel, og det er jeg selvfølgelig meget tilfreds med at høre. Men naar det ikke er Meningen, kan den højtærede Minister jo heller ikke have noget imod ikke at faa Bemyndigelsen. Jeg tror meget vel, at den højtærede Minister er en Mand af en god Mening, og at hans Synspunkter i det hele og store paa dette Omraade falder sammen med mine, men man lærer jo efterhaanden at blive forsigtig her i Verden, og jeg tør ikke stole paa, at Ministeren vedbliver at være Minister i al Fremtid, og hvem der kommer efter ham, ved jeg jo ikke; men jeg haaber det bedste og frygter det værste, og skulde der komme en Minister, der havde Tankegang fælles med det ærede Medlem Hr. Ulrich, som naturligvis var glad for denne Bestemmelse, vilde det ikke være meget betryggende for mig, at jeg havde overladt til Landbrugsministeren at afgøre, om Kød maatte indføres her til Landet.

Den højtærede Minister gjorde til Slut, ligesom det ærede Medlem Hr. Simonsen, opmærksom paa, at andre Partiers Ministre tidligere har fremsat om ikke tilsvarende, saa lignende og for nogles Vedkommende ikke mindre vidtgaaende Forslag, men nu syntes der at skulle gaa Politik i Spørgsmaalet. Nej, det skal der paa ingen Maade. Jeg forstaar saa godt, at den højtærede Minister hentyder til disse Fortilfælde, og jeg vil sige, at han gjorde det med nogen Ret, og mine Udtalelser i Gaar, som han ogsaa fremførte nogle Svarebemærkninger til om Administrationens tiltagende Magt

paa Ministres Bekostning, var selvfølgelig ingenlunde rettet imod Ministeren personlig, men imod hele det System og den Udvikling, som vi ser gribe stærkere og stærkere om sig. Men det er naturligt, og jeg forstaar, at den højtærede Minister søger Trøst i, at der er Ministre, som før ham er kommet til at fremsætte Forslag og for disse føre et Forsvar, der faldt mere i Traad med, hvad Administrationen og Embedsstanden tænkte og mente om de paagældende Forhold, end med den Opfattelse, der var herskende i Rigsdagen, som er det naturlige Talerør for de Opfattelser, der hersker i Befolkningen.

Landbrugsministeren (Bording): De ærede Medlemmer Hr. Seen og Hr. Hedelund har nu begge taget Afstand fra deres Kolleger, de ærede Medlemmer Hr. Zahle og Hr. Rytter, i det Standpunkt, som disse i sin Tid indtog, da de fremsatte Forslag, som var mere vidtgaaende end det foreliggende, og det ærede Medlem Hr. Steen gjorde gældende, at naar han kritiserede mit Forslag, betød det jo ogsaa en Kritik af det Forslag, hans Meningsfæller fremsatte i 1920. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa disse Forhold, det er noget, som de maa ordne med deres Partifæller, men jeg vil kun sige, at naar jeg har nævnt det, var det, fordi jeg troede, at der virkelig indenfor de paagældende Parier var Folk, som havde samme Standpunkt som deres Ministre, der sad i de ansvarlige Sillinger. Jeg har fremsat Forslaget, ikke fordi det er fremsat af tidligere Ministre, men fordi jeg mente, det var en Forbedring af de nuværende Forhold, og at det vilde være en forsvarlig Ordning, hvis det foreliggende Forslag blev gennemført i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Til det ærede Medlem Hr. Hedelund vil jeg gerne sige angaaende hans Udtalelser om Randers-Affæren, at det er ikke rigtigt, at det ærede Medlem ikke søgte at gøre det Tilfælde til saa lidt som muligt; det ærede Medlem sagde i Gaar, at denne Sag blev pustet op til meget mere, end den i Virkeligheden var. Og saa er det, jeg har gjort Rede for, hvad det er, der er begaaet der, hvorledes Kødkontrollen har virket, hvordan den er udført af den paagældende Dyrlæge, og jeg har sagt, at det forekommer mig, at det foreliggende Tilfælde er af saa graverende Natur, at man ikke her i Rigsdagen skal staa og sige, at den er pustet for stærkt op, for det gør, at Folk ude omkring, der læser Referaterne i Rigsdagstidenden, men ikke læser de paagældende Blade, vil tro, at den omtalte Sag i Randersegen ikke betyder stort med Hensyn til Overtrædelse af de